

Paikallinen sotamuseo

Kaarteen kotimuseon vastaanottotila on tehty lottakanttiiniksi. Oikealla omistajapariskunta Kalervo ja Teija Kaarre, vasemmalla museon oppaana toimiva everstiluutnantti evp. Juhani Hannuksela.

Virkkalan lähellä Teutarissa on museo, jollaista moni ei arvaisi Lohjalla olevan. **Kalervo ja Teija Kaarteen** kodin yhteydessä olevaan Kaarteen kotimuseoon ei ole pelkästään kerätty sota-aikaisia aseita ja muita esineitä, vaan sinne on rakennettu aidon näköisiä sota-ajan rakenteita ja ympäristöjä.

Heti sisään saapuessaan museovieras yllättyy, kun museon vastaanottotila onkin lottakanttiiniksi. Tiskin takana palvelee lottamallinukke, jolla on asiakkanaan jääkärikapteeni. Hyllyiltä löytyy monenlaista myyntiartikkelia saippuasta ja kirjoitusvälineistä kessutupakkaan.

Kanttiin ja sen kalusteet on rakennettu sota-aikaisten valokuvien perusteella.

- Seinähirret on vuoltu piilukirveellä. Pöydät ja penkit on tehty liekitetystä laudasta. Sota-aikaisista kuvista on otettu mallia myös oven sormipaneeliin, Kalervo Kaarre kertoo.

Lottakanttiin yhteydessä on ulkokuusiiksi naamioitu asiakas-wc.

Jalkarättejä ja huipputekniikkaa

Sota-aikaisiin valokuviin perustuu myös hirsistä rakennettu

korsu, jossa makaa lepovuorossa olevaa sotamies Mönkköstä esittävä mallinukke päällään armeijan virallinen alusasu. Pyykinarulla roikkuu kuivumassa jalkarättejä ja kamiinan päällä on kenttäpakkiviini, josta kahvinkeitämistä varten. Vain autenttinen löyhkä puuttuu, mutta sitä ei moni museovieras kestäisikään.

Korsuun vie juoksuhaata, jossa on vartiomiesnukke kuin valmiina vetämään hälytysnaru.

Yhdellä museon osastoista on maahan kaivettu katettu konekivääripesäke, josta pilkistää Maxim-konekivääri. Pesäkkeen edustalla on piikkilankaeste ja erilaisia miinoja, joilla pyrittiin estämään vihollisen pääsemisen konekivääreitä tuomaan.

Museossa on oma osastonsa kenttäsairaallalle. Sortavalan ja Pajalahden teiden risteyskässä kohtaavat polkupyöräjoukkojen kapteeni ja kanttiinilotta. Polkupyöräjoukot olivat Suomen armeijan nopeimmin liikkuvia joukkoja.

Museon yksi osasto kertoo kaukopartiomiehistä, jotka liikkuvat pääasiassa tiedustelutehtävissä syvällä vihollisen linjojen takana. Kaarteet ovat löytäneet museoon aidon

kaukopartioradio Kyyneleen, jollaisilla kaukopartiomiehet lähettivät tiedustelutietoja Pääesikuntaan. Kyynelet olivat oman aikansa huipputekniikkaa ja niin salaisia, että ne piti tuhota, jos ne olivat vaarassa jäädä vihollisen haltuun.

Halko kädessä panssarivaunuja vastaan

Museon asekoelma on hyvin monipuolinen. Esillä on pistooleita, kiväärejä, konekiväärejä, pikakiväärejä ja useita eri versioita Suomi-konepistoolista, yhteensä kymmeniä. Museon ase-erikoisuuksia ovat saksalaisvalmisteiset panssarirynnykki ja panssarikauhu sekä kotimainen panssaritorjuntakivääri L-39, lempinimeltään norsupyssy, joka on edelleen eräs maailman tehokkaimmista kivääreistä. Kaikki museon aset ovat deaktivoituja eli toimimattomiksi muutettuja.

Esillä on panssaritorjuntakalustoa myös Talvisodan ajalta: polttopullo eli Molotovin cocktail, kasapanos sekä koivuhalko, jota käytettiin panssarivaunujen telaketjujen jumittamiseen.

Museon usuin osasto eli pom-

misuoja kertoo kotirintaman oloista. Äänitehoste on karmiva, Yleisradion vuonna 1942 äänittämä ilmahyökkäys Helsinkiin.

Harrastuksen sivutuote

Museo ei ollut alun perin tarkoitettu yleisölle. Se syntyi melkein vahingossa Kaarteen pariskunnan yhteisen harrastuksen keräilyn seurauksena.

- Haluamme kunnioittaa veteraanien työtä. Suomalaiset ovat puolustautuneet mahtavaa vihollista vastaan ja pärjänneet, torjuneet hyökkäykset ja säilyttäneet maan itsenäisyyden. Olemme iloisia siitä, että voimme esitellä tätä ja viedä perinnettä eteenpäin, Kalervo Kaarre sanoo.

Museo on avoinna ryhmille sopimuksen mukaan sekä kaikille muutamana päivänä vuodessa. Kalervo Kaarre iloitsee erityisesti koululaisryhmien vierailuista.

- Koululaisten mielestä on mielenkiintoista kosketella näitä esineitä, nähdä hylsyjä ja Molotovin cocktail tai pitää konepistoolia käsissä. Täällä näkee, kuinka hyvin historian tunnilla opitut asiat ovat muistissa, Kalervo Kaarre kertoo.